

လမ်းမင်းမိုမို
နှစ်ဦးနှစ်ဖက်

(၁)

ဦးမင်းခေါင်က ထမင်းစားခန်းထဲက စားပွဲကြီးမှာ ခုံတစ်ခု ဆွဲဝင်ထိုင်လိုက်လျှင် ဇနီးသည် ဖြစ်သူ ဒေါ်မမဆွေက ပြင်ဆင်ပြီးသား နန်းကြီးသုပ်တစ်ပွဲကို ဇွန်းခက်ရင်းနှင့် နယ်ပြီးရှေ့သို့ အသင့်ချပေးလိုက်ပါသည်။ ။

"သမီးရောကွ"

"ဘုရားခန်းမှာ ၊ လာလိမ့်မယ်"

သတင်းစာကို ဘေးမှာ ဖြန့်တင်ကာ နန်းကြီးသုပ်ကို ဦးမင်းခေါင် စတင်စားသောက်စ၊မှာ ပင် ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်သော အပြေးခြေလှမ်းများ ဖြင့် စိမ်းရွက်နု ဝင်လာပါသည်။ ။

"မောနင်း ဖေဖေ၊ မောနင်းမေမေ၊ နန်းကြီးသုပ်ပါလား အဟဲဟဲ"

ဦးမင်းခေါင်က သမီးဖြစ်သူကို တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီးပြပြီး သတင်းစာကို ဆက်ဖတ်၊ နန်းကြီးသုပ်ကို ဖြည်းဖြည်းဆက်စားနေပါသည်။ ။

"ပုတီးစိပ်တာ ပြီးတော်မူပါပြီလား မယ်မင်းကြီးမ"

"ဟင် ... မင်းဟာက ဘယ်နှယ်လဲကွ ဆွေရဲ့ ၊ ကောင်းသောအလုပ်တစ်ခု လုပ်တာကို ငွေတော့တော့ မေးသလို ဖြစ်နေပါလား"

"အို ... အဖေ ဘာမှ မသိဘဲနဲ့ ၊ ရှင့်သမီး ဘယ်တုန်းက ဘုရားတရား

ဒီလောက် ကြည်ညိုလို့ လဲ၊ ခုတလော နေ့စဉ်ရက်ဆက် ပုတီးစိပ်စိပ်နေတာ ဆွေကတော့ တစ်ခုခုပဲလို့ တွက်နေတယ်၊ ပုံမှန်လုပ်တာတော့ ဟုတ်ပုံကို မရဘူး။"

စိမ်းရွက်နုက ခေါင်းကလေးငဲ့ရင်း သူ့ပန်းကန်ထဲသို့ ငရုတ်သီးမှုန့်နည်းနည်း ဇွန်းဖျားနှင့်ကော်၍ ထပ်ထည့်ရောမွှေနယ်လိုက်လျက်

"မေမေကလည်းသမီး ကိုးရက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ်နေတာပါ"

"ဘာအတွက်လဲ"

"ဘာအတွက်လို့ တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟိုတလောကလေ မိမိုးတို့ နဲ့ ဗေဒင်ဆရာ ဘိုးတော်တစ်ယောက်ဆီသွားပြီးမေးရင်းနဲ့ သူက အကြံအစည်အောင်တဲ့ ပုတီးစိပ်နည်း ကိုးရက်စိပ်ခိုင်းတာနဲ့ ပါ"

ဦးမင်းခေါင်က သမီးကို ပြုံးတုံ့တုံ့ မျက်ခုံးတွန့်ကြည့်ရင်း

"ဘိုးတော် ခိုင်းမှ ပဲ ပုတီးစိပ်ရကောင်းမှန်း သိတော့တယ်လား၊ ငါ့သမီးရယ်"

"အို ရှင့်သမီး ဘာအကြံအစည်တွေ ရှိနေ အောင်ချင်နေသလဲမှ မသိတာ"

မေမေက အငေါ်တူးလို့ မဆုံးသေး။ မေမေဟာ အမေပီပီ တစ်စုံတစ်ရာကို ဘာမှန်းမသိဘဲနှင့် ရိပ်မိနေတဲ့ အရိပ်အယောင်မျိုး ရှိနေသည် မို့ စိမ်းရွက်နုက ပြုံးစိစိနှင့် ပခုံးကို ကျုံ့ထားသည် ။

"စာမေးပွဲ အတွက်လား သမီးရဲ့ "

"မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေ၊ ဘာအတွက်ရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး"

"အေးလေ ဘုရားရှိခိုးတယ်၊ ပုတီးစိပ်တယ်ဆိုတာ မကောင်းတာ

လုပ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဘာအတွက် လုပ်လုပ်ပေါ့၊ လုပ်ပါစေ။ လုပ် သမီး
"

"ဒီနေ့ပဲ ကိုးရက်အဓိဋ္ဌာန် ပြည့်သွားပြီ ဖေဖေရဲ့ "

"ဟင် ဒါဖြင့် ဆက်မစိပ်တော့ဘူးပေါ့"

"အဟင်း ဟင်း အဓိဋ္ဌာန် တစ်ခု ပြီးသွားတာကို ပြောတာပါ။ နောက်တော့လည်း ကြုံရင် ကြုံသလို စိပ်မှာ ပါ"

"ရွက်နု တဟီးဟီး တဟင်းဟင်းနဲ့ လူပုံက အကဲကို မရပါဘူး၊ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ၊ ကျုပ်က မွေးထုတ်တဲ့ အမေနော်၊ ညည်းကို အကဲခတ်နေတာ ကြာပြီ၊ အဖေသမီးက သက်သတ်လွတ်လည်း စားနေသေးတာ"

"ဟင် နန်းကြီးသုပ်က ကြက်သားတွေနဲ့ ဟာ"

"ဒီနေ့ ထွက်ပြီ ဖေဖေရဲ့ ၊ မနေ့ကအထိပဲ အဟဲ"

မေမေ ပြောလည်း ပြောချင်စရာ၊ စိမ်းရွက်နုက အလကားနေရင်း အဟီးအဟဲ ဖြစ်နေတာ အမှန်ပင်။ အူဖြူးနေတာရယ်လည်း မဟုတ်၊ မျက်နှာချိုသွေးနေတာလည်း ပဲ မခေါ်နိုင်။ တစ်စုံတစ်ခုအတွက် မလုံမလဲ မရဲမတင်းနှင့် ရှိန်နေတာကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားပေးတဲ့ အနေမျိုးနဲ့ ရယ်ကာမောကာ ပြုနေမိတာပါ။

ဒီနေ့ဟာ ဖေဖေ ရုံးအားရက်လည်း ဖြစ်သည် ။ ဖေဖေဟာ ဌာနဆိုင်ရာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် တစ်ဦးဖြစ်ရာ ရာထူးတာဝန်ကြီးသည် နှင့်အမျှ အားလပ်ချိန် နည်းပါးတဲ့ သူလည်း ဖြစ်ပါသည် ။ ဒီနေ့အဖို့ တော့ ဖေဖေအားတဲ့ ရက်။

ပြက္ခဒိန်မှာ လည်း ပဲ ဒီနေ့ဟာ နေ့ကောင်းရက်သာဖြစ်သည် ။ ဒီရ

က်ကို ကြိုတင်မှန်းတွက်ပြီး စိမ်းရွက်နုက အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ထားတာလည်း ဖြစ်သည်။ ။ အကြံအစည်အောင်ဖို့ ၊ နှုတ်ထွက်စကားအောင်ဖို့ ၊ ပုတီးတွေစိပ်၊ သက်သတ်လွတ်တွေပင် စားထားတဲ့ အထိ စိမ်းရွက်နု အလေးအနက်ထားကာ ဆောင်ရွက်ချင်သောကိစ္စက ကလေးကလားလို့ တော့ အများ သူငါက ထင်ကောင်းထင်မည်။

အသက်နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်ရွယ်ရှိ စိမ်းရွက်နုအဖို့ တော့ ဒီကိစ္စဟာ မဟာကိစ္စကြီးတစ်ခုပေါ့။ သမီးမှာ ချစ်သူရှိနေပါပြီလို့ ဖေဖေ မေမေတို့ကို ဖွင့်ပြောရမယ့်ကိစ္စ။ ဒါဟာ စိမ်းရွက်နုအဖို့ တော့ အရေးကြီးကိစ္စရပ်ပင်။

အိမ်ထောင်ကျပြီး အင်္ဂလန်မှာ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက် လုပ်နေတဲ့ သားအကြီး ရဲသွေးခေါင် ပြီးလျှင် စိမ်းရွက်နုဟာ တစ်ဦးတည်းသော ကျန်ရစ်သည့် သမီးအငယ်လေး မဟုတ်လား။ သမီးကညာ အရွယ်ရောက်လာတယ်ရယ်လို့ ဖေဖေမေမေတို့ ဟာ ဘယ်သူနဲ့ မှ လဲ မစပ်မဟပ် စကားမကြောင်းလမ်းဘဲ ချစ်မဝသေးသလို ကလေးလိုပဲ မြင်နေသေးသလို၊ ဤအရေးကိစ္စမျိုးတွေ လုံးဝစကားမဟာ မစပ်သေးဘူးတာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ စိမ်းရွက်နုကတော့ ချစ်သူရှိခဲ့ပြီ။ ချစ်သူဟာ မိဘသဘောတူခွင့်ပြုနိုင်လောက်သူလို့ ယုံကြည်ထားတာရော နဂိုဗီဇကို ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ မဝံ့တဝံ့ပုံစံမျိုး မဟုတ်တာကြောင့်ရော၊ စိမ်းရွက်နု အဖို့ အနည်းငယ် ရင်ခုန်ပြီး ရှိန်နေတာကလွဲလျှင် မပြောရဲ မဆိုရဲ မရှိပါ။

"ဒီနေ့အဖို့ တခြားဘာကိစ္စမှ မရှိဘူးဆိုတော့ ညနေ မင်္ဂလာဆောင်တော့ အဖေလိုက်ခဲ့ဦးနော်"

"ဘယ်သူ့ မင်္ဂလာဆောင်လဲ ဆွေရဲ့ "

"ဦးညွန့်တင် ဒေါ်မြမြအေး တို့ သားလေ၊ ဗိုလ်ကြီးဖြစ်နေပြီ၊ ဆရာဝန်မလေးနဲ့ ယူမှာ အဖေရဲ့ "

"ဟုတ်လား၊ ဒေါ်မြမြအေးက ချူချာချာနဲ့ ၊ ဆရာဝန်ချွေးမရတော့ အတော်ပဲပေါ့"

"အဖေ လိုက်မယ်နော်"

"လိုက်ဆို လိုက်ရတာပေါ့ကွာ"

"လိုက်ပေါ့၊ တကတည်း၊ ပွဲတွေလမ်းတွေ ဖိတ်ရင် သူကမလိုက်နိုင်တာ များ တော့ ဒီက တစ်ယောက်တည်းကြွရောက်နေရတာ ဘယ်နှပွဲ ရှိပြီလဲ၊ စုံတွဲကို သွားရတယ် မရှိဘူး၊ တခြမ်းပဲ တက်ရောက်နေရတယ်"

"တစ်ယောက်တည်း သွားရလည်း ပဲ ငါ့မိန်းမက ပွဲလယ်တင့်ပါတယ်၊ မင်္ဂလာဆောင်က ဘယ်မှာ တဲ့ လဲ"

"ဟိုတယ်နစ်ကိုးလ်မှာ "

"အေးလေ သွားတာပေါ့၊ လက်ဖွဲ့တွေ ဘာတွေ စီစဉ်ပြီးပလား"

"အဆင်သင့်ပါရှင်"

ဦးမင်းခေါင်က နောက်ဆုံးတစ်လုတ်ကို လက်စသတ်စားလိုက်ကာ ဇွန်းခက်ရင်းချ၍

ပါးစပ်ကို လက်သုတ်ပဝါခေါက်နှင့် သုတ်လိုက်ပါသည် ။ စိမ်းရွက်နုသည် ဖေဖေအတွက် ကော်ဖီကို ကရားထဲမှ ကမန်းကတန်း လှမ်းငဲ့ထည့်ပေးလိုက်ရင်း

"ဖေ"

ဤခေါ်သံကား စိမ်းရွက်နု မျက်နှာလို မျက်နှာရလုပ်ကာ ခွဲနဲ့ ပူဆာ
တော့မည် ဆိုလျှင် ပြုလေ့ရှိတဲ့ ခေါ်သံလေးပင်။

"ဟေ"

"မေ့"

"ဘာတုံး"

"အဟဲဟဲ သမီး ပြောစရာ တစ်ခုရှိလို့ "

"သိတယ်၊ ညည်းမှာ ပြောစရာရှိတာ သိတယ်"

"အဟင်းဟင်း မေမေက တော်လိုက်တာ"

"ဘာလဲ ဟို ဟိုတယ်လုပ်ငန်းစုကခေါ်တဲ့ အလုပ်လျှောက်ဖို့ လား
၊ အဲဒါတော့ မဖြစ်ဘူး သမီးရယ်၊ မလုပ်ချင်ပါနဲ့ ၊ သူတို့ က အလုပ်ခန့်ပြီး
ရင် နိုင်ငံခြား ခေါ်သွားမှာ မဟုတ်လား၊ ကာတာ ဆိုလား၊ ဒူဘိုင်းဆို
လား၊ ဒီသမီးလေးတစ်ယောက်ကျန်တာ၊ နိုင်ငံခြား ထပ်မလွှတ်နိုင်တော့
ပါဘူးကွယ်၊ သမီးကိုကိုကလည်း အင်္ဂလန်မှာ ၊ မေမေတို့ မှာ ဘယ်သူ
ကျန်မလဲ"

"မဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ မေမေ ဟိုတစ်ခေါက်ပြောပြီးကတည်းက အဲ
ဒီမှာ သမီး အလုပ်လျှောက်ဖို့ လုံးဝစိတ်ကူးမရှိတော့ပါဘူး၊ သမီးလည်း
နိုင်ငံခြား မသွားချင်ပါဘူး"

"မသိပါဘူး၊ ဒီကိစ္စများ လားလို့ ၊ ဒေါ်ထားထား သမီးနှစ်ယောက်လ
ည်း အဲဒီမှာ လျှောက်ကြတယ် ကြားလို့ ၊ ဒီရက်ပိုင်း ခေါ်နေတာဆိုတာ
သိထားလို့ မေမေက ဒီကိစ္စထင်တာ၊ ဒါဖြင့် ဘာကိစ္စလဲ"

"ဟိုလေ ဖေဖေ မေမေ သမီးလေ သမီးမှာ ချစ်သူ ရှိနေပြီ

"

"ဟင်"

မေမေ့ထံမှ အာမေဍိတ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည် ။ ဖေဖေထံကတော့ ဘာသံမှ ထွက်မလာပေမဲ့မျက်လုံးများ သတင်းစာမှ ခွာကာ စိမ်းရွက်နုထံ တည့်တည့်စူးစိုက်ကြည့်လာပါသည် ။ မေမေကတော့ မျှော်လင့်မထားတဲ့ စကား ကြားရသလို မျက်ခုံးကြီးပင့် အပူတပြင်းနှင့်

"ဘယ်တုန်းကလဲ၊ ဘယ်သူတုံး၊ ဘယ်ကလဲ ၊ ဘယ်သူသားသမီးလဲ"

"ဟ ဆွေရာ၊ မင်း မေးခွန်းတွေကလည်း ကပေါက်တိ ကပေါက်ချာနဲ့ ၊ ကဲ သမီး ပြောပါဦး၊ ဘယ်သူတဲ့ လဲ"

"သူနာမည်က ကိုလင်းဗလပါ ဖေဖေ"

"လင်းဗလ"

"ဟုတ်....ကွန်ပျူတာဆိုင်းယွဲ့စံနဲ့ ကျောင်းပြီးထားတာပါ၊ ကွန်ပျူတာကုမ္ပဏီတစ်ခုလည်း ထောင်ထားပါတယ်၊ လောလောဆယ် အမ်အိုင်စီတီပျံ့နှံ့မှုမှာ လည်း လုပ်နေပါတယ်"

"ကွန်ပျူတာသမားနဲ့ ညည်းက အီကို၊ ဘယ်လိုတွေ့ရတာတုံး"

"ဟ ဆွေကလည်း ကွာ၊ ကျောင်းတူမှ တွေ့ကြရတာ ကျနေတာပဲ ၊ ကဲ သမီး၊ ပြောပါဦး"

"သမီး အယ်လ်စီစီအိုင် စ, တက်တော့မှ အပြင်မှာ တွေ့တာပါ မေမေ"

စိမ်းရွက်နုက မေမေ့ကို လှည့်ဖြေပြီးမှ

"သမီးတို့ စသိတာတော့ နှစ်နှစ်ကျော်ကျော်ရှိပြီ၊ ချစ်သူတွေ ဖြစ်ခဲ့

တာတော့ တစ်နှစ်ကျော်လောက် ရှိပါပြီ"

"တစ်နှစ်ကျော် ! ၊ အောင်မယ်လေး ကြည့်စမ်း၊ တစ်နှစ်ကျော်ကြီးများ တောင် မိရွက်နဲ့တို့ ပိပိရီရီနေနိုင်လိုက်တာ၊ မအေ လုပ်တဲ့ သူကတော့ ငါ့သမီးလေး ရည်းစားမထားသေးဘူးဘဲ ထင်နေ တာ၊ မထားခင်ကတည်းက ပြောပါလားဟဲ့၊ တစ်နှစ်ကြီးကျော်မှ ပြောစ ရာလား မိဘကို"

"ဟို သမီးကလည်း မေမေတို့ ကို သေချာမှ ပြောမယ်လို့ ဆိုပြီး"

"သေချာမှ ! ဒီတော့ ဘာလဲ၊ ညည်းတို့ က ရည်းစားတော့ ဖြစ်နေကြ တယ်၊ မသေချာသေးဘူး၊ ဒီလိုလား"

"အဲသလို မဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ သေချာမှ ဆိုတာက လက်ထပ်ကြဖို့ စိတ်ကူးတော့မှ "

"အောင်မယ်လေးတော် ဘုရား ဘုရား၊ လက်စသတ်တော့ အခု လက်ထပ်ကြဖို့ စိတ်ကူးပြီပေါ့၊ ဟုတ်လား မိရွက်နဲ့၊ ညည်းတို့ ချည်း ဒီလိုစိတ်ကူးလို့ ရမလားအေ့၊ ဟိုးစောစောကတည်းက မိဘကို ဖွင့်ပြော ထားရမှာ ပေါ့...."

အခုလို ဘွားခနဲ ပြောလည်း ပြော။ လက်ထပ်တော့မယ်လည်း လုပ် လို့ ရမလား၊ မအေ ဖအေက သဘောတူချင်မှ တူမှာ ပေါ့၊ ဘယ်သူ့ဘယ် ဝါ သားသမီးမှန်း မသိ၊ ဘယ်လိုလူစားမှန်း မသိ"

"ကဲပါ ဆွေရယ်၊ ကိုယ်မေးပါဦးမယ်၊ ကဲသမီး မေမေ ပြောတာ လည်း ဟုတ်တယ်၊ ဒီလူတစ်ယောက်ကို စ,မေတ္တာရှိတယ် ဆိုရင်ပဲ ကို ယ့်အမေကို ဖွင့်ပြောတိုင်ပင်သင့်တာပေါ့၊ ကဲ ထားတော့၊ အခု သိရ

သလောက် ပညာတတ်တော့ဖြစ်ပြီ၊ စီးပွားရေး လူမှုရေးတွေက !"

"ဗတို့ က အရမ်းချမ်းသာပါတယ် ဖေဖေ"

"ဘယ်သူက !"

"ဒေါ်မမဆွေ မျက်မှောင်ကုတ်၍ အော်လိုက်တာကြောင့်

"ဟို သူတို့ ကို ပြောတာပါ၊ သမီးက သူ့ကို "ဗ" လို့ ခေါ်လို့ ပါ"

" 'ဗ'၊ 'ဗ'တဲ့ ၊ ခေါ်စရာများ ရှားလို့ တော်၊ ကဲပါ နာမည်ပဲ ထည့်ပြောစမ်းပါ၊ နားရှုပ်လိုက်တာ "

"သူတို့ လင်းဗလတို့ က သိပ်ချမ်းသာပါတယ်"

"အဖေက ဘာလုပ်လဲ"

"သူ့ အဖေက လင်းအိုင် ဘုရားသားစ် ကုမ္ပဏီပါ၊ နာမည်ကြီး ကုမ္ပဏီပါ"

"ဩ ... လင်းအိုင်ဘုရားသားစ်၊ နာမည်ကြီးပဲ၊ ဖေဖေသိပါတယ်"

ဒေါ်မမဆွေက မျက်ခုံးတွန့်တွန့်နှင့်

"အဖေနာမည်က ဘယ်သူလဲ"

"ဦးလင်းမြတ်ပါ"

ဒေါ်မမဆွေသည် နှုတ်ခမ်းကလေး စေ့စေ့ဖိပြီး နှုတ်ဆိတ်သွားပါသည် ။ ကုမ္ပဏီဟာလည်း နာမည်ကြီး။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်နာမည်ဟာလည်း သူသိထင်ရှားပါ။ ပိုသေချာအောင် မေးကြည့်ရတာ ဖြစ်သည် ။ သေချာသွားတော့ ဘာဆက်ပြောရမလဲ ရုတ်တရက် မသိအောင် ဒေါ်မမဆွေ နှုတ်ဆိတ်သွားပါသည် ။

ခဏငြိမ်နေပြီးမှ

"သူ့အမေကော ဘယ်သူတဲ့ လဲ"

"ဒေါ်ချမ်းမြေ့ဝင်း တဲ့ မေမေ"

အင်းသိသားပဲ။ လင်းမြတ်၊ ချမ်းမြေ့ဝင်း ဆိုတဲ့ အမည်တွေကို အ
ခုလို ဦး' ဒေါ်' တပ်မခေါ်ရသေးတဲ့ ဟိုးအနှစ်အစိတ် သုံးဆယ်ကတည်း
က ရင်းနှီးခဲ့ပြီးသားပါ။

"ဪချမ်းမြေ့ဝင်း ဆိုတာ"

"ဟုတ်ပါ့ရှင်၊ မော်လမြိုင်မယ် ချမ်းမြေ့ဝင်း ပါပဲ၊ ဘီအီးဒီကွင်းလေ"

ဒေါ်မမဆွေ စကားကြောင့် ဦးမင်းခေါင်က တစ်မျိုးတစ်မည်
ဖြစ်သွားရပါသည် ။

တကယ်တမ်းက ချမ်းမြေ့ဝင်းဟာ ဦးမင်းခေါင်နှင့် ဘာမှ တော့ ပတ်
သက်ခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်။ ချမ်းမြေ့ဝင်းရဲ့ လှပသော်လည်း တစ်ဆိတ် ကြီး
ထွားလှတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအဆက်ကို ဦးမင်းခေါင် သဘောမကျပါ။ သူ
စိတ်ထဲမိန်းမလှတစ်ယောက်လို့ သာ မှတ်ချက်ရှိရုံထက် မပိုပေမဲ့ ထိုမိန်း
မဟာ သူ့အပေါ် တက္ကသိုလ်လက်ရွေးစင် ကြက်တောင်သမား မင်းခေါင်
ရယ်လို့ စိတ်ဝင်တစား အရေးပေးချင်သလို ရှိခဲ့တယ်ရယ်လို့ တော့
ယောင်ယောင်မျှ သံသယ ဝင်ဖူးသည် ။

သူက မကြိုက်တော့ ခပ်ခွာခွာပေါ့။ ဒါကို သမိုင်းကျောင်းသူ ဒေါ်မမ
ဆွေ သိများ သိခဲ့လေသလား ဦးမင်းခေါင်မသိ။ တစ်ကြိမ်မှ တော့ စ
ကားစပ်ကာ မပြောမိကြစဖူးပါ။ သူ မှတ်မှတ်မိမိ ရှိသွားပုံကို ဟုတ်ပါ့ရှင်
လို့ ဒေါ်မမဆွေ ထောက်ခံလိုက်ပုံက သူသိများ သိခဲ့လို့ လားလို့ တွေးစ
ရာ ဖြစ်သွားတာမို့ ဦးမင်းခေါင် တစ်မျိုးတစ်မည် ဖြစ်သွားရခြင်းပါ။

"လင်းမြတ်နဲ့ လည်း မင်းနဲ့ နည်းနည်းပါးပါး ခင်တယ် မဟုတ်လား
ဆွေ"

"အင်းပေါ့၊ မန္တလေးသား မန္တလေးသူချင်းချင်းပဲဟာကို"

ဒေါ်မမဆွေက မှ င်သေသေပင် ဖြေသည် ။ တကယ်တမ်း အမှန်ကို
ခုချိန်မှ တော့ ဦးမင်းခေါင် မသိစေလိုပေ။ သူတို့ ခင်မင်သိကျွမ်းခဲ့ကြဖူး
ပါသည် ။ ထို့ထက် အတွင်းရေးကျတဲ့ တကယ်တမ်း အဖြစ်ကား လင်းမြတ်
ဆိုတဲ့ အီကို ကျောင်းသား မန္တလေးမြို့မျက်နှာဖုံး သူဌေးသားကို မမ
ဆွေ မျှော်လင့်ခဲ့ဖူးတာကိုပင်။

မိန်းမဆိုတော့ မျှော်လင့်ရုံသာ တတ်နိုင်သည် ။ ဣန္ဒြေသိက္ခာနှင့် နေ
သူမို့ အရိပ်အယောင်တော့ မပြရဲ။ သို့ပေမဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်စ နှ
စ်ယောက်စဆိုသလို သိသွားခဲ့တာမို့ တစ်ဆင့်စကားနှင့် ချမ်းမြေ့ဝင်းပါ
သိသွားခဲ့တာကို မမဆွေရှက်လို့ မဆုံးခဲ့။

သူ့ကို အရေးပေးပေး ရင်းရင်းနှီးနှီး နေခဲ့ဖူးတဲ့ သမိုင်းကျောင်းသူ မ
န္တလေးသူ တစ်ယောက်လို့ ဦးလင်းမြတ်လည်း ရိပ်မိပုံ ရပါသည် ။ ဒါထ
က်တော့ မပို။

အင်း သူတို့ ရဲ့ အဖြစ်အပျက်က ဆန်းကြယ်သား။ ချမ်းမြေ့ဝင်း
က မင်းခေါင်ကို မျှော်လင့်၍ မမဆွေက လင်းမြတ်ကို မျှော်လင့်ခဲ့ဖူးတာ
ကို အချင်းချင်း မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်ဆိုသလို ရိပ်မိခဲ့ကြပါသည် ။ ကိုယ့်
ရဲ့ တိတ်တခိုး အိပ်မက်မင်းသားကို သူရသွားတယ်လို့ မိန်းမအချင်းချင်း
မနာလိုသလိုလို သိနေကြကာ ဒီအဖြစ်ကို ယောက်ျားနှစ်ဦးက အတိအ
လင်း မသိပါ။

လင်းမြတ်ကို မမဆွေ ကျိတ်မျှော်လင့်ခဲ့တာ မင်းခေါင်မသိသလို၊
မင်းခေါင်ကို ချမ်းမြေ့ဝင်း ကျိတ်စိတ်ဝင်စားခဲ့တာ လင်းမြတ် မသိ။ သို့

သော် မင်းခေါင်ဟာ ချမ်းမြေ့ဝင်းကို၊ လင်းမြတ်ဟာ မမဆွေကို ကိုယ့်ကို အရေးပေးချင်တဲ့ ချူဆွတ်လို့ ရတဲ့ ပန်းကလေးတွေ အဖြစ်တော့ အသီးသီး သိခဲ့ကြပါသည်။ သိသော်လည်း ကိုယ့်စိတ်ဝင်စားရာ ကိုယ်နှလုံးသား လှုပ်ရှားရာက တခြားမှာ မို့ ခပ်ရှောင်ရှောင်ကလေးနှင့် ကိုယ်စိတ်ဝင်စားသူကိုသာ ချဉ်းကပ် ချစ်ရေးဆိုခဲ့ကြတာ။

ဖူးစာကံရဲ့ ဆန်းကြယ်ပုံက မမဆွေ ရင်ခုန်တဲ့ လင်းမြတ်က ချမ်းမြေ့ဝင်းကို ရခဲ့ပြီး၊ ချမ်းမြေ့ဝင်း ရင်ခုန်တဲ့ မင်းခေါင်က မမဆွေကို ရခဲ့ပါသည်။ ။ ကိုယ့်အပေါ် ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ယောက်ျားကောင်းကို ရွေးချယ်ဖြစ်ခဲ့ကြပြီး လက်ထပ်ဖြစ်တော့လည်း ဤခင်ပွန်းသည် ကိုသာ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပုံနှစ်ချစ်ခဲ့နိုင်ကြပြီ ဖြစ်ပေမဲ့ ...။

ဒေါ်မမဆွေ ရင်ထဲမှာ ဒေါ်ချမ်းမြေ့ဝင်းနှင့် ပတ်သက်တဲ့ ခိုးလိုဗုလု ဆူးကလေး၊ စူးဝင်နေခဲ့သလို ဒေါ်ချမ်းမြေ့ဝင်းရင်ထဲလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ ရှိမှာ သေချာသည်။ ။ ရန်ကုန်မြို့တစ်မြို့ထဲမှာ နေထိုင်ကျင်လည်နေကြတာမို့ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လျှင် တစ်ယောက်သတင်း တစ်ယောက် ကြားကြပါသည်။ ။

မိန်းမချင်း မခင်မင်၊ ယောက်ျားချင်းလည်း မသိကျွမ်းကြဘဲ၊ ဒီဘက် မိန်းမနှင့် ဟိုဘက်ယောက်ျား အနည်းငယ် သိကျွမ်းခြင်းရှိကြတဲ့ အဖြစ်မျိုးပင်။

"သူ့ဖေဖေမေမေနဲ့ မေမေတို့နဲ့ သိကြတယ်ပေါ့နော်"

စိမ်းရွက်နုက ဝင်းပကြည်လင်သော မျက်နှာကလေးနှင့် ဝမ်းသာအားရမေးလျှင်

"သိတယ်ဆိုတာ သူ ဘယ်သူ ကိုယ်ဘယ်သူ သိတာ၊ ခင်မင်ရင်းနှီးတာ မဟုတ်ဘူး ရွက်နု"

"ဖေဖေ ခုနပြောတော့ ဦးလင်းမြတ်နဲ့ မေမေနဲ့ ခင်တယ်ဆို"

"ဒါက မန္တလေးဇာတိချင်းတူလို့ ငယ်ငယ်တုန်းက နည်းနည်း ခင်ခဲ့တာပေါ့၊ ခုဆိုတော့ တွေ့လည်း မတွေ့ကြ၊ ဆက်ပြီး ဝင်ထွက် ခင်မင်နေတာလည်း မရှိတော့ ခင်တယ်ပြောလို့ မရတော့ဘူးပေါ့"

"ဒါပေမဲ့ ငယ်ငယ်က သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်းတွေ ကြီးမှ ပြန်တွေ့ကြရင်"

"ကဲတော်ပါတော့၊ ဒါတွေ ညည်းကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး၊ ယေဘုယျ သတ်မှတ်ထားဖို့ က သူစိမ်းတွေပါပဲ၊ နာမည်နဲ့ လူနဲ့ တွဲပြီး သိကြတယ်၊ ဒီလောက်ပဲ"

"သူ့ မိဘတွေလည်း သဘောကောင်းတယ် မဟုတ်လား မေမေ"

"မထင်ပါဘူး၊ ချမ်းမြေ့ဝင်းက 'မယ်' ဆိုတော့ ဘဝင်ကခပ်မြင့်မြင့်၊ မာနကြီးသလိုလို ဘာလိုလို အချိုးနဲ့ ၊ ဒီကြားထဲ သူဌေးသားနဲ့ ရ၊ ခုဆိုရင် သူ့ယောက်ျားက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ထဲမှာ လက်ချိုးရေလို့ ရတဲ့ ထိပ်ပိုင်းနားရောက်နေတော့ ပိုတောင်မာနကြီးဦးမှာ သေချာတယ်

ညည်းနှယ်အေ၊ သူတို့ သားနဲ့ များ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သွားတွေ့ပြီး ချစ်ကြိုက်ရတယ်လို့ "

"တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လို့ ပြောရအောင် ဘာနောက်ကြောင်းမှ မရှိဘူး မဟုတ်လား မေမေရဲ့ "

"နောက်ကြောင်းကို ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး ၊ သူတို့ သားနဲ့ မှ သွားတွေ့မိတာကို အံ့အားသင့်နေတာ၊ မသိဘူးလေ ညည်း အဖေနဲ့ ချမ်းမြေ့ဝင်းတော့ နောက်ကြောင်းရှိ၊ မရှိ"

ဒေါ်မမဆွေက သူ့ဘက်ကို ဖုံးအုပ်၍ ခင်ပွန်းသည် ဘက်ကို ကလိလိုက်သည်။ သူ့ခင်ပွန်းသည် ဦးမင်းခေါင်ဟာ ချမ်းမြေ့ဝင်းလို "မယ်" တစ်ယောက်က အရေးတပေး ရှိတာကိုပင် ရှောင်ရှားကာ သူ့ကိုမှ သူ့ကို အစွဲကြီးချစ်ခဲ့တာကို ဒေါ်မမဆွေ သိပြီးသားပင်။

"ဟာကွာ ကိုယ်က ဘာရှိစရာရှိလို့ လဲ၊ သူကလည်း 'မယ်' ကိုယ်ကလည်း အားကစားလိုက်စားတော့ ကြားလူ မိတ်ဆက်ပြီး သိဖူးရုံပဲ လေကွာ"

"ဟိုလေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖေဖေတို့ မေမေတို့ နဲ့ အစိမ်းသက်သက်တော့ မဟုတ်ဘဲ နည်းနည်းသိတဲ့ အခံလေးရှိကြတယ်ဆိုတော့"

"အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ၊ အဲဒီအတွက်ကြောင့်လေးနဲ့ တော့ သမီးရဲ့ ချစ်သူ ပါဆိုတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို တန်းပြီး လက်သင့်မခံနိုင်ပါဘူး။"

"ဗလ ... ဟို လင်းဗလက လူတော်တစ်ယောက်၊ ပြီးတော့ လူကောင်းတစ်ယောက်ပါ မေမေ"

"အေးလေ၊ ဒါဘာဖြစ်သေးတုံး၊ အမေမသိဘဲ ရည်းစားကျိတ်ထားတာကို နည်းနည်းမှ ကျေနပ်တာ မဟုတ်ဘူး ။ ညည်းအနေအထားက မိဘကို မရဲတရဲ ပြောရမယ့် အနေအထားပါ ရွက်နုရဲ့ ၊ အခွင့်အရေးတစ်ခု တောင်းဆိုသလို လာပြောမနေစမ်းပါနဲ့ "

စိမ်းရွက်နု မျက်နှာလေးက နှုတ်ခမ်းလေး မစွဲတစူနှင့် ခေါင်းလေးငုံ့ ငုံ့ မှန်ကုပ်ကုပ် ဖြစ်သွားရပါသည် ။ ဦးမင်းခေါင်ကတော့ ရည်းစားရယ်လို့ စ၊ ဖြစ်ကတည်းက သိခွင့်မရရကောင်းလားလို့ မကျေမချမ်း လေသံ မာနေပုံရတဲ့ ဇနီးသည် ကို တစ်ချက်ကြည့်၊ ခေါင်းငုံ့နှင့် သမီးလုပ်သူ ကို တစ်ချက်ကြည့်ကာ...

"ကွန်ပျူတာပညာရှင် တစ်ယောက်ဆိုတာ မဆိုးပါဘူး၊ လူတော်ဖြစ်
မယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သမီးကို တစ်ခုပြောရလိမ့်မယ်"

"ဘာလဲ ဖေဖေ"

"ဦးလင်းမြတ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာမှ သိပ်ပြောစရာမရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့
လင်းအင်ဘုရားသားစ်ဆိုတာ သူတို့ ညီအစ်ကိုတွေဖြစ်တဲ့ လင်းမြတ်၊ မ
င်းမြတ်၊ ဝင်းမြတ်ကို ဆိုလိုတယ်၊ ဝင်းမြတ်က အင်္ဂလန်မှာ ပဲ
စိတ်ရောဂါကုသမားတော်ကြီး ဖြစ်နေတယ်၊ စီးပွားရေး မလုပ်ဘူး၊ လုပ်
တာက လင်းမြတ်နဲ့ မင်းမြတ်"

"ဟုတ်"

"မင်းမြတ်က ဖေဖေနဲ့ သိတယ်၊ တက္ကသိုလ်တုန်းက သူငယ်ချင်း
ဟောင်း ဆိုပါစို့၊ နောက်ပိုင်းသာမတွဲဖြစ်တာ၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက
နည်းနည်း လူလည်သမီးရဲ့ ၊ ဖေဖေစိတ်ထင်၊ ခုအနေအထားမှာ မင်းမြ
တ်ဟာ အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းက နည်းနည်းစောင့်ကြည့်ရတဲ့ စီးပွား
ရေးသမား တစ်ယောက်လို့ ဖေဖေ ယူဆနေတယ်"

"ဟင် သူက ဘာလုပ်လို့ လဲ ဖေဖေ"

"ဘာလုပ်လို့ လဲတော့ အတိအကျ ပြောနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ သူကလ
ည်း ခပ်ရှုပ်ရှုပ် မဟုတ်လား၊ လင်းအင်ဘုရားသားစ် နာမည်အောက်မှာ
ပဲ လင်းမြတ်က လုပ်ငန်းနှစ်ခု သုံးခု မင်းမြတ်က နှစ်ခု၊ သုံးခု လုပ်နေ
တာဆိုတော့ သီးသန့်စီလိုပေမဲ့ တစ်နာမည်တည်းနဲ့ တစ်ကုမ္ပဏီတည်း
သဘောလည်း ဆောင်တယ်

ဟိုတလောလေးကပဲ ဖေဖေမိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ စကားစပ်မိရင်း
ကြားရတာပဲ၊ ရှုပ်တီးရှုပ်တုတ်နဲ့ ဘာတွေ ဘယ်လို ပွပေါက်တိုးပြီး ငွေ

တွေလိုမ့်ရနေသလဲ ကြည့်နေရတဲ့ သဘောလောက်ပဲ၊ သူ့ဟာသူ ရိုးရိုးပဲ စီးပွားရေး အောင်မြင်ကောင်းမွန်နေတာလည်း ပဲ ဖြစ်ရင်ဖြစ်မှာ ပေါ့လေ၊ အတိအကျ ပြောမရဘူး ဖြစ်နေတယ်

သူနဲ့ ဆက်နွယ်ပြီး လင်းမြတ်ကလည်း တစ်နွယ်ငင်တစ်စင်ပါ ဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ သူတို့လို ထိပ်တန်းစီးပွားရေးသမားကြီးတွေ ဆိုတာ တစ်ချက်မှားတာနဲ့ အန္တရာယ်လည်း များ တယ်ကွဲ့။ စီးပွားရေးသမားကြီး သူဌေးကြီးဆိုတာလေးလောက်နဲ့ မျက်စိမှိတ်ပြီး ကျေနပ်သဘောကျလို့ မဖြစ်ဘူး သမီး"

"လင်းဗလရဲ့ အဖေ ဦးလင်းမြတ်ကတော့ ရိုးရိုးသားသား စီးပွားရေး လုပ်နေတဲ့ လူကောင်းတစ်ယောက်လို့ သမီးထင်တာပဲ ဖေဖေ"

"သမီး ထင်တာနဲ့ မရဘူးလေ၊ ဖေဖေ နည်းနည်းစုံစမ်း ကြည့်ရှုပါဦးမယ်၊ တကယ်လို့ များ ဥပဒေမလွတ်မကင်း ရှုပ်တီးရှုပ်တုတ်ကိစ္စတွေ ရှိရင်တော့ ဖေဖေသမီးကို ဒီလိုဆွေမျိုးစု မိသားစုထဲ ဘယ်လိုလုပ် ထည့်ပေးရဲမလဲ"

စိမ်းရွက်နုက သက်ပြင်းလေး ချမိသည် ။ "ဗ" ရဲ့ ဖေဖေဟာ လူဖြောင့်လူကောင်းတစ်ယောက်လို့ စိမ်းရွက်နု ယုံကြည်ပါသည် ။ ဖေဖေက တစ်မျိုး၊ မေမေက တစ်မျိုး၊ တစ်ထိုင်တည်းကြည်ဖြူကျေနပ်မှုမျိုးတော့ ဘယ်သူ့မှာ မှ မရှိတာ သေချာတာမို့ စိမ်းရွက်နု အားပင်လျော့မိသည် ။

ရွက်နု ထင်တာက ဂရိတ်သူဌေးကြီးရဲ့ သား ပညာတတ်တစ်ယောက်နဲ့ ချစ်သူတော်ထားတဲ့ သမီးကို ဖေဖေမေမေတို့ ဖွင့်ဟမချီးမွမ်းတောင် စိတ်ထဲက ကျိတ်ပြီး ငါ့သမီးက လူရွေးတော်သားပဲ ဆိုတာမျိုး ချီးမွမ်းကျေနပ်ကြလိမ့်မည် ထင်တာ။

ခုတော့ မေမေက တင်းတင်း၊ ဖေဖေက တည်တည်။

